

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ ТА НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**МІЖГАЛУЗЕВА КОМУНІКАЦІЯ В СИСТЕМІ
ФУНКЦІОНУВАННЯ КУЛЬТУРНИХ ПРАКТИК**

Колективна монографія

**Відповідальний редактор: доктор культурології, професор
Сергій Виткалов**

**Poznań (Poland): Publishing House of RSEC;
Рівне : ФОП «Брегін А.Р.», 2024**

УДК 008

М 58

Рекомендовано до друку вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету
(протокол № 12 від 5.12.2024 року).

Відповідальний редактор:

доктор культурології, професор Сергій Виткалов

Авторський колектив:

С.Виткалов, В.Виткалов, П.Герчанівська, О.Гончарова, Г.Карась, М.Каранда, І.Кдирова, О.Колесник, І.Матоліч, О.Мирошниченко, О.Німилович, Ю.Нікольченко, С.Павловська, І.Паур, І.Петрова, Є.Причепій, І.Прокопчук, Ю.Сабадаш, О.Сапожник, О.Фабрика-Процька, М.Шатрова, А.Шворак, М.Шпаковська.

Рецензенти:

- **Олександр Кравченко** – доктор культурології, професор, професор, завідувач кафедри культурології та медіакомунікацій Харківської державної академії культури.

- **Радослав Мушкета** – доктор педагогічних наук, професор (prof., dr. hab.) (Університет ім. М.Коперніка, Торунь, Польща).

- **Адріана Скорик** – доктор мистецтвознавства, професор, проректор із наукової діяльності Національної музичної академії України ім. П.Чайковського.

Міжгалузева комунікація в системі функціонування культурних практик: колективна монографія / С.Виткалов, В.Виткалов, П.Герчанівська та ін. за ред. проф. В.Виткалова. Poznań (Poland): Publishing House of RSEC; Рівне : ФОП «Брегін А.Р.», 2024. 256 с., іл.

Авторським колективом у складі фахівців українських та європейських ЗВО та науково-дослідних установ розглядається широкий спектр актуальних питань становлення і функціонування культурних практик; акцентується увага на історичній ретроспективі цього явища та формах його представлення; наголошується на важливості міжгалузевої комунікації як провідного чинника взаємозбагачення оперативною інформацією.

Для науково-педагогічних працівників, аспірантів, здобувачів вищої освіти гуманітарно-педагогічних та художніх закладів вищої освіти.

© Виткалов С., 2024

© Poznań (Poland): Publishing House of RSEC;

Рівне : ФОП «Брегін А.Р.», 2024

SCIENTIFIC AND EDUCATIONAL CONSORTIUM AS A MEANS OF CONSOLIDATING MODERN HIGHER EDUCATION

УДК 488.33.128

НАУКОВО-ОСВІТНІЙ КОНСОРЦІУМ ЯК ЗАСІБ КОНСОЛІДАЦІЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Виткалов Сергій – доктор культурології, професор,
професор кафедри івент-індустрій, культурології та музеєзнавства,
Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне
<https://orcid.org/0000-0001-5345-1364>
<https://doi.org/10.5281/zenodo.14293241>
sergiy_vsv@ukr.net

Володимир Виткалов – кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри
івент-індустрій, культурології та музеєзнавства,
Рівненський державний гуманітарний університет, м. Рівне
<https://orcid.org/0000-0003-0625-8822>
volodumur_vitkalov@ukr.net

Аналізується ефективність створення науково-освітнього консорціуму з провідних закладів вищої освіти України, чий науково-педагогічні працівники здійснюють підготовку фахівців напрямів 02 «Культура і мистецтво» та 03 «Гуманітарні науки», зокрема й за освітнім ступенем Phd (доктор філософії за спеціальністю 034 «Культурологія»). Виявляється ефективність укладених угод про співпрацю між мережею цих ЗВО, що знаходить свій вияв у розмаїтті форм організаційно-методичної взаємодії: спільних публікаціях, участь у якості представників науково-педагогічної спільноти під час проведення акредитаційних експертиз, опонуванні дисертаційних досліджень, обговоренні актуальних питань функціонування вищої школи, рецензування науково-методичних праць та бакалаврських і магістерських досліджень та підготовки спільних монографічних досліджень тощо.

Ключові слова: науково-освітній консорціум, мережа вищої освіти, міжрегіональна комунікація, підготовка фахівців, освітні напрями 02 «Культура і мистецтво» та 03 «Гуманітарні науки», євроінтеграція.

Будь-яка структура, природно, прагне до консолідації, яка дає останній чимало переваг не лише у власній організаційній підтримці, але й збагаченні її розмаїттям форм впливу на освітнє середовище закладів-партнерів, урешті-решт – розширенні форм позиціонування в освітньому просторі. Тож створення науково-освітнього консорціуму шляхом укладання угод про співпрацю між ЗВО вищої освіти, науково-педагогічні працівники яких здійснюють підготовку фахівців напряму 02 «Культура і мистецтво» та 03 «Гуманітарні науки» різних освітньо-наукових ступенів, включаючи й підготовку фахівців освітньо-наукового ступеня Phd за спеціальністю 034 «Культурологія» чи інших аналогічних спеціальностей (до прикладу – 011 – Освітні, педагогічні науки) і є такою формою власного позиціонування. Поглянемо на цю проблему лише з точки зору згаданої вище кафедри Рівненського державного гуманітарного університету.

Упродовж останніх декількох років (за часом підписання) укладено угоди про співпрацю з Інститутом культурології та Інститутом проблем сучасного мистецтва НАМ України, Маріупольським держуніверситетом (Київ), НМАУ ім. П. Чайковського, КНУ ім. Т. Шевченка, НАОМА, НАКККіМ (зокрема й його Інститутом практичної культурології та арт-менеджменту), Український державний університет імені М. Драгоманова, ХДАК, КНУКіМ (у т. ч. й «КУК»), а також КНУТіД, Чернігівським НУ «Чернігівський колегіум ім. Т. Шевченка» (зокрема, й декількома його кафедрами), ВНУ ім. Лесі Українки, Северодонецьким НУ ім. В. Даля, Міжнародним гуманітарним університетом (м. Одеса), Ніжинським ДПУ ім. М. Гоголя, Львівською НАМ, НаУ «КМА», Дніпровською академією музики та окремими їх структурними підрозділами. Сюди додалися Угоди й з декількома польськими ЗВО, що помітно розширило освітні можливості кожної зі сторін у підвищенні кваліфікації науково-педагогічних працівників, покращенні потенційних можливостей в організації освітнього простору здобувачів вищої освіти, формах публікаційної активності, зокрема й проведенні занять іноземними професорами тощо.

Тож за останні 5 років (час найскладніших випробувань не лише для вказаного ЗВО, але й мережі вищої освіти України, зважаючи на COVID-2019 та війну) організовано безліч цікавих починань, зокрема помітно збільшилася кількість проведених наукових та науково-практичних конференцій переважно міжнародного рівня, в організації яких беруть участь не лише представники української науково-

педагогічної спільноти, але й низки країн зарубіжжя (Польща, Азербайджан, Болгарія, Німеччина, Корея, Китай, США, Катар, Грузія, Мадейра, Туреччина, Казахстан). Ретроспектива зацікавлень культурологічною проблематикою наукової громадськості та студентства лише крізь призму наших конференцій за останні понад 5 років це переконливо демонструє: 2019 р. – 539 учасників, 2020 р. – 457 учасників, 2021 р. – 300 учасників, 2022 р. – 399 учасників, 2023 р. – 412 учасників. При цьому постійно покращується якісний склад НПП; до прикладу у XX міжнародній науково-практичній конференції «Євроінтеграційні процеси в сучасній Україні в час війни: освітній і культурно-мистецький вимір» (21-22.11.2024 року) (463 учасники з 9 країн) заявлені 71 доктор наук, професор, 126 кандидатів наук (у т. ч. й PhD), доцентів, 73 аспіранти та докторанти, 90 магістрантів, 48 бакалаврів.

Тотожні зрушення відбуваються й у переважній більшості інших ЗВО, вплинувши на академічну мобільність їх науково-педагогічних працівників, появу нових форм роботи зі студентською молоддю. Зросла публікаційна, зокрема й закордонна активність працюючих, розширилася проблематика освітньо-професійних та освітньо-наукових програм підготовки здобувачів вищої освіти.

Чимало представників науково-педагогічної спільноти активно позиціонують себе у просторі вищої школи країни, беручи активну участь в обговоренні ситуації, що склалася у вищій освіті стосовно ухвалення Закону України про освіту у частині рішення МОН України про перспективи спеціальностей 034 «Культурологія», 023 «Образотворче та декоративно-прикладне мистецтво. Реставрація», 024 «Хореографія», 025 «Сценічне мистецтво» та ін. (червень-серпень 2023 р., листопад 2024 р.), змінивши ситуацію на краще, чи, принаймні, призупинивши цей процес до узгодження його національної специфіки.

Науково-педагогічні працівники низки ЗВО були задіяні й в з'ясуванні та зміні ситуації, що склалася в художній освіті, зокрема обговореннях, організованих ГО «Народна дія» та Львівською НАМ (9.02.2024 р.), що переконливо свідчить про соціальну активність науково-педагогічного корпусу сучасної вищої школи.

Змінено ставлення, принаймні, у низці регіональних ЗВО, й здобувачів вищої освіти до системи організації навчання, де через складні організаційно-економічні обставини погіршилася ситуація з організацією освітнього простору. Йдеться, зокрема про проведення чималої кількості лекцій «гостьовими» докторами наук, професорами для здобувачів вищої освіти з Торонто (Канада), Італії, Німеччини, Франції, групи вітчизняних ЗВО тощо, що помітно покращило освітню ситуацію у цій мережі, зробило її більш мобільною, враховуючою виклики сучасності. Та й в окремих ЗВО організовано чимало локальних освітніх проєктів, спрямованих на покращення ситуації на місцевому рівні (ВНУ ім. Лесі Українки, Чернігівський НУ «Чернігівський колегіум ім. Т. Шевченка», РДГУ).

Розширилися практика участі і науково педагогічних працівників, і здобувачів вищої освіти стосовно їх участі у різноманітних міжнародних проєктах, зокрема у зазначений період проведено низку оригінальних заходів: «Європейська інтеграція: перспективи та виклики для України» (кооперація з проєктами Еразмус+, напрям Жана Моне, Український державний університет ім. М. Драгоманова (2020 р.) та «Соціальні та культурні аспекти Європейських Студій» – Jean Monnet Chair «Social and Cultural Aspects of EU Studies» (SCAES) – 620635-EPP-1-2020-1-UA-EPPJMO-CHAIR; «Зелена угода ЄС: поточні виклики та майбутні перспективи на шляху до кліматичної нейтральності». Орг.: Центр досконалості Жана Монне «Європейські Студії соціальних інновацій в освіті», Асоціація дослідників європейських цінностей в освіті, УДУ ім. М. Драгоманова, Сумський національний аграрний університет (16-17.04.2024 р.) і ін. Покращилася система організації «Семестрового навчання за кордоном»; вирішено чимало організаційних питань з проведення занять зі здобувачами вищої освіти-іноземцями та прагматичних проєктів НПП КНУКіМ. У тотожних проєктах брали участь і здобули відповідні результати й окремі кафедри РДГУ. Розширилася практика участі молодих науково-педагогічних працівників у проєктах прикладних наукових досліджень, що виконуватимуться за рахунок коштів загального фонду державного бюджету.

У багатьох регіональних ЗВО помітно зросла наукова активність не лише серед педагогічних працівників, але й здобувачів вищої освіти; вони частіше стали брати участь у наукових заходах; покращилася апробаційна складова їх кваліфікаційних досліджень за допомогою наукових публікацій у численних збірниках; зросла їх участь у наукових фахових олімпіадах всеукраїнського рівня тощо, що підтверджує ефективність цілеспрямованої організаційної діяльності у мережі ЗВО. Загалом, навіть виходячи з інтенсивності публікацій педагогічного складу українських ЗВО, які

надсилаються лише до науково-метричних збірників кафедри, вона помітно поглибилася та розширилася.

До прикладу, останній Випуск № 48 періодичного науко-метричного збірника категорії «Б» «Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку» (червень 2024 року) включав публікації 110 науково-педагогічних працівників.

Євроінтеграційні процеси України, незважаючи на війну та безліч інших складних її викликів, повною мірою підтверджуються у низці сегментів. Це помітно й на матеріалах цієї монографії, який також вирізняє широка міжкультурна комунікація авторів, що виявляється не лише на доборі дослідницьких тем, але й матеріалі, на підставі якого інтерпретується обрана для розгляду проблематика. І в цьому зв'язку слід згадати наукові розвідки О. Колесник та М. Каранди, І. Матоліч, Є. Причепія, Г. Карась, Ю. Сабадаш та Ю. Нікольченка, П. Герчанівської і С. Павловської.

Акцентуємо увагу й на розвідці І. Петрової, змістом якої є реконструкція «соціалістичного» дозвілля, засобів та методів становлення цієї моделі та аналіз його подальшого впливу на трансформацію культурних практик українців радянської доби. Адже вільний час особи завжди становить підвищений інтерес у будь-якій суспільній формації, позаяк форми його реалізації вирізняються значною активністю людини, оскільки види занять у цій сфері обираються добровільно, а відтак – і надають максимально широкі можливості для власної творчої самореалізації.

В «історичному» ряду авторських досліджень згадаємо й розвідку І. Паур, предметом багаторічного наукового студювання якої є поштова листівка першого десятиліття ХХ століття, друкована київським видавництвом «Разсвет», в іконографії якої продемонстрували свої художні та технічні можливості чимало українських, польських, єврейських та російських митців, які намагалися зробити мистецтво більш доступним народу. Їх поширення засвідчило також й зростання художньої культури населення. На їх художніх зразках авторкою переконливо доводиться роль власника цього видавництва, С. Абрамова у популяризації вітчизняної культурно-мистецької проблематики.

До цього ряду віднесемо й дослідження І. Прокопчук, у полі інтересу якої є критичне осмислення творчості засновника українського авангарду в монументальній пластиці – І. Кавалерідзе, «який намагався вивести українську монументальну скульптуру на рівень досягнень паризького авангарду», який, однак наповнив кубістичні доктрини потужним національним началом, висунув важливі та специфічні для своєї доби проблеми скульптури у великих просторах, урбаністичних і природних.

Продовжуючи огляд праць авторів цієї монографії, слід відзначити, що помітно розширилася й практика дослідження регіонального культурного сегменту, активізація основних параметрів якого є не лише свідченням результативної реалізації реформи місцевого самоврядування, але й іманентно ефективною діяльністю місцевих діячів культури та духовним потенціалом багатьох регіонів країни. І в цьому зв'язку згадаємо розвідки О. Немілович, С. Виткалова, А. Шворака, М. Шпаковської.

Оригінальністю вирізняються й інші наукові розвідки, зокрема І. Кдирової та О. Мирошніченка, в основі якої проведено аналіз конкретних технік і прийомів, що використовуються провідними майстрами сучасного світового гітарного мистецтва у концертній діяльності.

Це можна стверджувати і про спробу сформуванню власний погляд на сучасний стан бібліологічної науки, як складової галузі 02 «Культура і мистецтво», який намагається утвердити молода дослідниця з РДГУ М. Шатрова, якою й запропоновано теоретичне обґрунтування терміну «бібліологія» як наукового знання про книгу та книжкову справу; подається структура бібліологічного знання та авторський термінологічний апарат для її характеристики.

Оригінальністю розробки відносно нової «жіночої» теми в мистецтві вирізняється й низка досліджень нашої постійної авторки О. Гончарової, яка за розробкою цієї проблематики, здається, посідає провідне місце серед українських колег. До цього ряду віднесемо й завжди глибокі наукові пошуки та їх інтерпретацію О. Фабрики-Процької, в дослідженні якої нині виявляється роль етнокультурного пограниччя, яке в нинішніх умовах стає не лише важливим простором для взаєморозуміння, але й «взаємовпливу традицій, переходу їх в інше мовне середовище, де культури і, зокрема, фольклор різних народів взаємодіяли, взаємозбагачувалися і навіть синтезувалися». У даному випадку йдеться про Карпатський етнорегіон.

Загалом зміст представлених розвідок помітно вирізняється новими підходами до інтерпретації обраних для розгляду дослідницьких тем, новою джерельною та історіографічною базою. Характерною рисою сучасного освітнього простору є й той факт, що до науково-дослідного процесу активно долучаються й магістранти низки кафедр ЗВО України, поступово поповнюючи та поглиблюючи їх кадровий потенціал новим баченням сучасних проблем і шляхів їх розв'язання.

Інакше кажучи, світові суспільні виклики та війна значною мірою стимулювали консолідацію кадрового корпусу вищої школи, його оптимізацію, посилили і поглибили соціальну активність кожного.

Усе це, сподіваємося, стане важливим сегментом розробки нового бачення ролі вищої освіти в соціумі, появи нових алгоритмів у підготовці фахівців на базі міжкультурної комунікації, розробці нових міжгалузєвих освітніх стандартів українських ЗВО у системі формування нового підґрунтя для сучасної суспільної практики. Змінять вони й вектори вітчизняної науки.

UDC 477.33.128

**SCIENTIFIC AND EDUCATIONAL CONSORTIUM AS A MEANS
OF CONSOLIDATING MODERN HIGHER EDUCATION**

Vytkalov Serhii – Doctor of Culturology, Professor of the Department of Cultural Studies and Museum Studies, Rivne State Humanitarian University, Rivne

Vytkalov Volodymyr – Candidate of Pedagogical Sciences, Professor, Head of the Department of Cultural and Museum Studies, Rivne State Humanitarian University, Rivne

The article analyzes the efficiency of creating a scientific and educational consortium comprising leading higher education institutions in Ukraine. These institutions employ academic and teaching staff who train specialists in fields 02 «Culture and Arts» and 03 «Humanities», including at the Ph.D. level (Doctor of Philosophy in specialty 034 «Cultural Studies»). The analysis highlights the effectiveness of collaboration agreements established within this network of universities, as evidenced by various forms of organizational and methodological interaction. These include joint publications, participation as representatives of the academic and teaching community during accreditation evaluations, serving as opponents for dissertation research, discussing pressing issues in higher education, reviewing academic and methodological works, and assessing bachelor's and master's research, among other activities.

Key words: scientific and educational consortium, higher education network, interregional cooperation, specialist training, educational fields 02 «Culture and Arts» and 03 «Humanities», European integration

Надійшла до редакції 1.12.2024 року.

ЗМІСТ

ВИТКАЛОВ С., ВИТКАЛОВ В. НАУКОВО-ОСВІТНІЙ КОНСОРЦІУМ ЯК ЗАСІБ КОНСОЛІДАЦІЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ (ЗМІСТЬ ПЕРЕДМОВИ)	3
Розділ I. КОЛЕСНИК О., КАРАНДА М. ХУДОЖНІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ МІЖКУЛЬТУРНІ КОМУНІКАЦІЙ: ІСТОРИЧНИЙ ФАКТ – РОМАН – ЕКРАНІЗАЦІЯ	7
Розділ II. САБАДАШ Ю., НІКОЛЬЧЕНКО Ю. ФОРМУВАННЯ ПОНЯТІНО-КАТЕГОРІАЛЬНОГО АПАРАТУ ПИТАННЯ ТВОРЧОСТІ У СУЧАСНІЙ КУЛЬТУРОЛОГІЇ	19
Розділ III. ПРИЧЕПІЙ Є. СЕМАНТИКА ТРИПЛЬСЬКОГО ОРНАМЕНТУ «СОВИНІЙ ЛИК» ..	33
Розділ IV. ГОНЧАРОВА О. ЖІНОЧЕ МИСТЕЦТВО СКУЛЬПТОРКИ ПРОПЕРЦІЇ ДЕ РОССІ ЯК ФЕНОМЕН РАНЬНОМОДЕРНОЇ КУЛЬТУРИ БОЛОНЬЇ ..	48
Розділ V. ПЕТРОВА І. ІНСТРУМЕНТАЛІЗАЦІЯ ДОЗВІЛЛЯ У ВЛАДНОМУ ДИСКУРСІ КОЛОНІАЛІЗМУ (НА ПРИКЛАДІ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ)	72
Розділ VI. ПРОКОПЧУК І. ОСОБЛИВОСТІ ПЛАСТИКИ ІВАНА КАВАЛЕРІДЗЕ В КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО МИСТЕЦТВА АВАНГАРДУ ПЕРШОЇ ТРЕТИНИ ХХ СТОЛІТТЯ ..	85
Розділ VII. ПАУР І. ПОШТОВІ ЛИСТІВКИ ВИДАВНИЦТВА «РАССВЕТ» (1909–1912) : РЕКОНСТРУКЦІЯ КОЛЕКТИВНОГО ПОРТРЕТУ ХУДОЖНИКІВ ..	99
Розділ VIII. ФАБРИКА-ПРОЦЬКА О. ТРАНСМІСІЯ ТА ТРАНСФОРМАЦІЯ ПІСЕННОЇ ФОЛЬКЛОРНОЇ ТРАДИЦІЇ КАРПАТСЬКОГО РЕГІОНУ В СЕРЕДОВИЩІ ЕТНОКУЛЬТУРНОГО ПОГРАНИЧЧЯ ..	118
Розділ IX. ШВОРАК А., ВИТКАЛОВ С. КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА ВОЛИНЯН У ДІАСПОРІ ТА РЕГІОНІ : ІСТОРИЧНА РЕКОНСТРУКЦІЯ ОКРЕМИХ СТОРІНОК ..	135
Розділ X. КАРАСЬ Г. МІЖНАЦІОНАЛЬНІ КУЛЬТУРНІ ПРАКТИКИ У СФЕРІ АКАДЕМІЧНОГО МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА ЯК ФАКТОР ПІДТРИМКИ БОРОТЬБИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ПРОТИ РОСІЙСЬКОГО ВОРОГА	147
Розділ XI. НІМИЛОВИЧ О. ВТІЛЕННЯ СЛОВА І МЕЛОДІЙ ЛЮБОМИРА РИХТИЦЬКОГО (СТЕПАНА ЛЮБОМИРСЬКОГО) В МУЗИЦІ МИКОЛИ ЛАСОВЕЦЬКОГО	159
Розділ XII. САПОЖНИК О. УКРАЇНСЬКА ТРАДИЦІЙНА ЕСТРАДНА ПІСНЯ, ПОП-МУЗИКА, БАРДІВСЬКА ПІСНЯ : ДО ПИТАННЯ ВИТОКІВ ЖАНРІВ, ВХОДЖЕННЯ У СВІТОВИЙ МУЗИЧНИЙ ПРОСТІР	173
Розділ XIII. МАТОЛІЧ І. МИСТЕЦТВОЗНАВСТВО В УКРАЇНІ КІНЦЯ ХХ ПОЧАТКУ ХХІ СТ.: ЕТАПИ РОЗВИТКУ, АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ	183
Розділ XIV. КДИРОВА І., МИРОШНИЧЕНКО О.М. КОНЦЕРТНО-ВИКОНАВСЬКА ПРАКТИКА У СТИЛІСТИЧНОМУ РОЗМАЇТТІ ДЖАЗУ	197
Розділ XV. ГЕРЧАНІВСЬКА П., ПАВЛОВСЬКА С. МОЛОДІЖНА КУЛЬТУРА В КОНТЕКСТІ ПАРАДИГМИ ОПОРУ (ХХ–ХХІ СТОЛІТТЯ)	214
Розділ XVI. ШПАКОВСЬКА М., ВИТКАЛОВ В. РЕГІОНАЛЬНІ МУЗЕЇ В КОНТЕКСТІ КОМУНІКАЦІЙНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ	226
Розділ XVII. ШАТРОВА М. СУЧАСНИЙ РОЗВИТОК БІБЛІОЛОГІЧНОЇ НАУКИ ЯК СЛАДОВОЇ ГУЛУЗІ 02 «КУЛЬТУРА ТА МИСТЕЦТВО»	238
ПРО АВТОРІВ	251

CONTENTS

VYTKALOV S., VYTKALOV V. SCIENTIFIC AND EDUCATIONAL CONSORTIUM AS A MEANS OF CONSOLIDATING MODERN HIGHER EDUCATION (Instead of a Foreword).....	3
Part I. KOLESNYK O., KARANDA M. ARTISTIC INTERPRETATIONS OF INTERCULTURAL COMMUNICATIONS: HISTORICAL FACT – NOVEL – SCREEN ADAPTATION	7
Part II. SABADASH J., NIKOLCHENKO J. FEATURES OF THE FORMATION OF THE CONCEPTUAL AND CATEGORICAL APPARATUS AND THE QUESTION OF CREATIVITY IN MODERN CULTUROLOGY	19
Part III. PRYCHEPIY Y. SEMANTICS OF THE TRIPYL ORNAMENT «OWL FACE»	33
Part IV. GONCHAROVA O. WOMEN'S ART OF SCULPTRESS PROPERZIA DE ROSSIAS A PHENOMENON OF EARLY MODERN CULTURE OF BOLOGNA	48
Part V. PETROVA I. INSTRUMENTALIZATION OF LEISURE IN THE DISCOURSE OF POWER : THE CASE OF SOVIET UKRAINE	74
Part VI. PROKOPCHUK I. IVAN KAVALERIDZE'S MONUMENTAL PLASTICS IN THE CONTEXT OF THE EARLY XX-TH CENTURY EUROPEAN AVANT-GARDE	85
Part VII. PAUR I. THE POSTCARDS OF THE PUBLISHING HOUSE RAZSVIET (1909–1912): RECONSTRUCTION OF THE COLLECTIVE PORTRAIT OF ARTISTS	99
Part VIII. FABRYKA-PROTSKA O. TRANSMISSION AND TRANSFORMATION OF THE SONG FOLKLORE TRADITION OF THE CARPATHIAN REGION IN THE ENVIRONMENT OF THE ETHNO-CULTURAL BORDERLAND.....	118
Part XIX. SHVORAK A., VYTKALOV S. PRESERVATION AND REFLECTION OF THE LOCAL HISTORY OF VOLYN IN THE LITERATURE OF THE UKRAINIAN DIASPORA	135
Part X. KARAS H. INTERNATIONAL CULTURAL PRACTICES IN THE FIELD OF ACADEMIC MUSICAL ART AS A FACTOR IN SUPPORTING THE STRUGGLE OF THE UKRAINIAN PEOPLE AGAINST THE RUSSIAN ENEMY.....	147
Part XI. NIMYLOVYCH O. THE EMBODIMENT OF THE WORDS AND MELODIES OF LIUBOMYR RYKHTYTSKYI (STEPAN LIUBOMYRSKYI) IN THE MUSIC OF MYKOLA LASTOVETSKYI.....	159
Part XII. SAPOZHNIK O. UKRAINIAN TRADITIONAL POP SONG, POP MUSIC, BARD SONG: ON THE QUESTION OF THE ORIGINS OF GENRES, ENTRY INTO THE WORLD MUSICAL SPACE.....	173
Part XIII. MATOLICH I. ART HISTORY IN UKRAINE IN THE LATE TWENTIETH AND EARLY TWENTY FIRST CENTURIES : STAGES OF DEVELOPMENT, ANALYSIS OF RESEARCH AND MAIN PROBLEMS .	183
Part XIV. KDYROVA I., MYROSHNYCHENKO O. CONCERT AND PERFORMANCE PRACTICES IN THE STYLISTIC DIVERSITY OF JAZZ.....	197
Part XV. HERCHANIVSKA P. , PAVLOVSKA S. YOUTH CULTURE IN THE CONTEXT OF THE RESISTANCE PARADIGM (20 – 21 st centuries).....	214
Part XVI. SHPAKOVSKA M., VYTKALOV V. CHARACTERIZATION OF THE CURRENT STATE OF MUSEUMS OF THE DNIPROPETROVSK REGION AND THEIR IMPLEMENTATION OF COMMUNICATION MANAGEMENT	226
Part XVII. SHATROVA M. MODERN DEVELOPMENT OF BIBLIOLOGICAL SCIENCE AS A BRANCH OF «CULTURE AND ART».....	238
BY THE AUTHORS	251

Наукове видання

**МІЖГАЛУЗЕВА КОМУНІКАЦІЯ В СИСТЕМІ
ФУНКЦІОНУВАННЯ КУЛЬТУРНИХ ПРАКТИК**

колективна монографія

Відповідальний редактор:
доктор культурології, професор
Сергій Виткалов

Технічне редагування та комп'ютерна верстка
Сергій Виткалов

Науковий редактор
Володимир Виткалов

Підписано до друку 10.12.2024 року.

Формат

Папір – офсет.

Гарнітура –Times

Ум. др. а. – 31.10

Наклад 100 примірників

Видавець: Poznań (Poland): Publishing House of RSEC; Рівне : ФОП «Брегін А.Р.»

Видавничі роботи: ФОП «Брегін А.Р.» свідоцтво про державну реєстрацію ААБ № 750918
від 20.11.2012 р. 33009, м. Рівне, вул. Біла, 53, Г 2.

Адреса редакції: 33000, Україна, м. Рівне, вул. С. Бандери, 12,
Рівненський державний гуманітарний університет
Кафедра івент-індустрій, культурології та музеєзнавства.